

[Aagaard]

Med disse bemærkninger skal jeg konkludere, at vi ikke kan medvirke til forslaget gennemførelse.

Bente Nielsen (V):

Den 18. almindelige vurdering er vel den, der til dato har fulgt vurderingslovens principper mest konsekvent. Det er i sig selv udmærket, da det er udtryk for en rimelig og ensartet vurdering landet over. Hvis man derfor mener, at det fører til uønskede skævheder, er det vel vurderingsloven, der bør ændres, frem for at indføre statstilskud og lign.

Hvis der endelig skal være en eller anden form for overgangsordning, fordi ejendoms-skatterne stiger for voldsomt, så er det den mest udviklede og bureaukratiske form, Socialdemokratiet her foreslår. Det ville faktisk være nemmere, hvis man indførte en regel om, at ejendomsskatterne kun kunne stige med et bestemt beløb eller en bestemt procentdel hvert år. Det er også den model, vi har brugt ved lejeværdibeskatningen.

På ét punkt er jeg dog enig med Socialdemokratiet i, at der er et problem. Det drejer sig om parcelhuse, hvor en byplan eller et byplanudkast giver mulighed for en mere intensiv udnyttelse. Det kan ikke være rimeligt, at ejeren af et parcelhus skal betale en tårnhøj ejendomsskat svarende til, at der var et etagebyggeri på ejendommen. Om det problem skal løses ved hjælp af frigørelsesafgiften, ved jeg ikke, men jeg kan forstå, at skatteministeren er betænkelig ved den model. Jeg vil så opfordre skatteministeren til at finde en anden model.

Med hensyn til, om der eventuelt også er problemer med de almennyttige boliger, mener jeg, vi skal afvente den klagesagsbehandling, som foretages for øjeblikket, inden vi tager nærmere stilling til det.

Som forslaget ligger her, må vi altså afvise det, men opfordrer skatteministeren til at se på de enkeltstående problemer, der er.

Lenger (SF):

Socialdemokratiets forslag vedrører en lang række ting.

Først og bedst er forslaget om at ansætte grundværdierne for almennyttige boligselskaber til markedsværdien, for med de nuværende principper vil lejerne blive pålignet en

højere husleje, helt uanset at de samme lejere ikke har nogen muligheder for at opnå gevinster som følge af stigende vurderinger. De er hverken blevet rigere eller fattigere af, at vurderingerne har ændret sig. Dertil kommer, at grunde, hvorpå der ligger almennyttigt byggeri, i praksis ikke kan omsættes.

Tilsvarende foreslår Socialdemokratiet et statstilskud til nedbringelse af huslejen i bl.a. almennyttige etageejendomme og private ejendomme.

De to elementer kan vi give principiel tilslutning til, idet vi selvfølgelig må tage forbehold over for den endelige udformning af en sådan lovgivning. Det er i den forbindelse helt afgørende, at tilskudsordningen udformes, så den alene har til formål at lade staten gå ind og dække et eventuelt mindre provenu i kommunerne som følge af lovgivningen, og hvad angår private boligbyggerier, må tilskuddet under ingen omstændigheder kunne gå i udlejernes lommer.

Dernæst foreslår Socialdemokratiet, at grundværdierne for parcelhuse skal ansættes efter faktisk benyttelse. Det har betydning, hvor en lokalplanlægning giver en mere teoretisk adgang til udnyttelse med større intensitet. Forslaget går ud på, at så skal grundværdien følge den faktiske benyttelse. Til gengæld skal der så betales en frigørelsesafgift, hvis en eventuel byplan realiseres. Det er også et fornuftigt forslag, og selv om frigørelsesafgiften ikke fuldt ud inddrager, hvad der måtte være af værdistigninger, så vil provenuet på denne måde næppe være mindre, end hvis beskatningen skete efter de hidtidige regler, for dér er jo heller ikke tale om fuld inddragelse.

Endelig foreslår Socialdemokratiet, at kommunerne skal have lovhjælp til midlertidigt at nedsætte den pålignede ejendomsskat i samspilramte byggerier, og det er et forslag, som vi kun kan anbefale, ikke blot på grund af dets pålydende, men også fordi det er en erfaring, at det er betydelig lettere for en aktiv, lokal beboerbevægelse at påvirke lokale myndigheder, end det er for den at påvirke de statslige myndigheder.

Aase Olesen (RV):

De problemer, som Socialdemokratiet har rejst her i forbindelse med den 18. almindelige vurdering, er overordentlig svære, og vi